

berettiget til at tage Bestemmelse eller udtale sig, vil være at forelægge Byraadet, naar det ikke i sin Form er krenkende for den offentlige Blusfærdighed, eller indeholder noget Strafbart, saa vilde jeg være glad ved den ærede Ministers Svar, og i det Spørgsmaal stille mig ret ministerielt; men er det ikke Meningen, maa jeg fuldt ud fastholde, hvad jeg tidligere har sagt.

Indrengsministeren (Singers Lev): Ganste vist er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er en Regel, som bør følges. Af mit Svar med Hensyn til et enkelt Punkt, hvor jeg svarede den ærede Interpellant med Hensyn til et Andragende, som han havde sendt til Ministeriet i Anledning af en Sag, der ikke var forelagt Byraadet, kan det ærede Medlem maasse udlede, at i det enkelte Tilfælde har jeg tænkt anderledes, men det er ikke Tilfældet. Jeg har kun sagt, at der ingen Grund var for Ministeriet til at blande sig i et saa ubetydeligt Spørgsmaal og gaa et Byraad saa nær, naar det angik et Andragende, som ethvert Medlem kunde bringe frem til Afgjørelse, naar han behagede, og om hvilket man ikke kan vide, om der ikke var en Regel fastslaaet i Forveien. Det kan jo være, at vedkommende Byraad har overladt Borgmesteren at tage Bestemmelser i det Tilfælde, Slikt er jo ingenlunde ukendt. Jeg har derfor ikke villet blande mig ind i det enkelte Tilfælde, naar det ikke var nødvendigt, og ikke nogenlunde stemmede med §§ 12 og 20 i Kommunalloven, som henviser Indrengsministeren til at tage Stilling til Byraadet.

Forespørgeren (Berntsen): Jørend denne Forhandling sluttes, føler jeg mig foranlediget til at bringe de mange ærede Medlemmer min Tak, der have vist Sagen den Interesse at deltage i Diskussionen, og givet saa værdifulde Bidrag til Sagens Belysning. Jeg har saa meget mere Grund til at takke de nævnte ærede Medlemmer, som der ikke fra en eneste Side her i Salen er falden saa meget som en Ytring om, at der var Anledning til at tage denne Afspærd, der er udivis af Borgmesteren i Afsens, i Forsvar, og som jeg her har tilladt mig at paatale. Det er altsaa den høitærede Minister alene, der har maattet bære det Læs, at forsvare sin Borgmester i Afsens, og jeg beklager, at Ministeren har gjort det paa den Maade, han har gjort det; thi det vil sikkert føre til, at der for Fremtiden bliver mange Undtagelser fra den Regel, som Ministeren mener, der i denne Sag bør følges. Og hvorledes skal man saa forholde sig? thi jeg har jo Erfaring for, at det ikke

nytter at komme til Ministeren; han afviser den Slags Sager. Saavidt jeg forstod den høitærede Minister, er det hans Opfattelse, at saalænge Byraadet ikke klager, saalænge de enkelte Byraadsmedlemmer ikke besvære sig, finder Ministeren ingen Anledning til at tage Hensyn til Besværinger, der komme ude fra. De Fremstillinger, der komme, siger den ærede Minister, kunne være ensidige o. s. v. Ja, jeg beklager, at den høitærede Minister stiller sig paa en saadan Maade. Naar han lod Forholdet undersøge, fik han jo Troen i Hænderne. Jeg skal blot endnu gjøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til de tre Tilfælde, jeg her har omtalt. Naar den høitærede Minister mente, at de to Tilfælde vedrørte Havneforholdene i Afsens og formodentlig derfor var gaaet til Havneudvalget og der havde fundet sin Afgjørelse, saa skal jeg dertil svare, at saavidt mig bekendt har Udvalget for Afsens Havn heller ikke haft med de Sager at bestille, og i hvert Fald have Andragerne ikke modtaget noget som helst Svar paa deres Andragende, hverken fra Havneudvalget eller fra Borgmesteren, og det forekommer mig, at de kunne fordre som simpel Høflighed at faae et Svar; men forøvrigt er jeg enig i de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen) om, at et Havneudvalg ikke i Kraft af de bestaaende Vedtægter kan have Myndighed til at forandre Tægtbestemmelser for Havneafgifter; det kan kun ske, ikke blot med Byraadets Samtykke, men ogsaa med den høitærede Indrengsministers Sanction. Den høitærede Indrengsminister vil altsaa se, at da der ikke er fremkommet fra Havneudvalget noget Andragende i saa Henseende, er der ikke foretaget Noget i Sagen, og det forekommer mig at være en beklagelig Mangel paa Hensynsfuldhed overfor de Bestillingsmænd, der have indgivet de nævnte Andragender. Naar den høitærede Minister siger, at hans Svar var holdt i al Almindelighed, fordi Forespørgjelsens Afværelse var holdt i al Almindelighed, skal jeg dertil bemærke, at den høitærede Minister jo ikke var uvidende om, at jeg havde en særegen Grund til at spørge, og naar jeg spurgte i al Almindelighed, saa var det, fordi jeg ønskede at faae bestemte Udtalelser fra Ministeren, som ikke blot angik Afsens, men Forholdene i al Almindelighed. Den høitærede Minister siger, at han selvfølgelig ikke kunde have nogen Mening om, hvordan det forholdt sig med Hensyn til de Klager, jeg har fremført i dette specielle Tilfælde i Afsens; men den høitærede Minister har jo haft god Grund til at indhente saadanne Oplysninger. Det har ikke været ukendt for Ministeren, hvil-